Pálcikák

Legyen n pálcika ($5 \le n \le 1000$), amelyek nem feltétlenül különböző hosszúak ($1 \le hossz_i \le 100$, i = 1, 2, ..., n). A pálcikákat úgy szeretnénk két csoportba osztani, hogy a két csoportból kialakítható pálcikasorok hosszúságai legyenek minél közelebbiek. Egy pálcikasor hossza egyenlő az őt alkotó pálcikák hosszúságainak összegével.

Határozzuk meg a két pálcikasor hosszát úgy, hogy a két hosszúság közti különbség legyen minimális.

Példa:

Ha n = 7, hossz = (28, 7, 11, 8, 9, 7, 27) az első sor hossza 48 (= 28 + 11 + 9), a másodiké 49 (= 7 + 8 + 7 + 27).

- Tehát adott egy n elemű, nem feltétlenül egész számokat tároló sorozat, amelyet kétfele kell osztanunk úgy, hogy a két sorozat összegének különbsége legyen minimális.
- Kiszámítjuk a sorozat elemeinek összegét, majd ennek az összegnek a felét, mivel a kiszámítandó két összeget ennek a számnak a közelében kell keresnünk.
- A feladat hasonlít az előzőhöz, de itt nem ismerjük az 5 értékét.
- Felépítünk egy logikai tömböt, amely az eredeti tömb elemeinek megfelelően azt tárolja, hogy felhasználtuk-e már az illető számot, illetve, hogy felhasználtuk-e már valamely részösszeget, amely ezekkel a számokkal kialakítható. Így ennek a tömbnek a hossza az összes szám összegének hosszával lehetne egyenlő.

- Mivel erre nincs szükség, csak azokat fogjuk tárolni, amelyek nem haladják meg a kiszámított összeg felét.
- Miután ezt megtaláltuk, a másik szám a teljes összeg és ezen "közelítő" fél közötti különbség lesz.

Adósság

- Egy nehéz anyagi helyzetbe került vállalat azt tervezi, hogy n lépésben talpra áll. Rendre, minden i. lépésben fölvesz egy kölcsön; értékű bankkölcsönt. De ezeket a kölcsönöket vissza kell fizetnie. Az első kölcsön visszafizetése után a vállalat vezetői rájöttek, hogy nem fogják tudni visszafizetni az összes kölcsönt, csak azokat, amelyeket nem egymás után vettek fel.
- Határozzuk meg a visszafizethető maximális összeget.

Példa: Ha **n** = **6** és **kölcsön** = **(1, 3, 6, 2, 4, 3)** a visszafizethető maximális összeg: **11** vagyis az **1., 3.** és **5.** kölcsönt fizetik vissza.

 Az n elemű vissza tömb i. elemének értéke az a maximális összeg, amit a feltételek tiszteletben tartása mellett az i. lépésben vissza tudnak fizetni:

$$vissza_i = k\"{o}lcs\"{o}n_i + max\{vissza_i, j > i + 1\}$$

- A fenti képletben j azért "áll meg" i + 1-nél, mivel az eredménybe nem kerülhet be két egymás utáni elem.
- Ahhoz, hogy kiírhassuk a visszafizetett összegeket lépésenként, fölhasználjuk a az n elemű melyek tömböt, amelybe elmentjük azoknak az elemeknek az indexeit, amelyek a maximális visszafizethető összeghez vezetnek

Kukorica

Adott n kukoricapalánta és a koordinátáik (a kukoricákat egy egyenes vonal mentén ültették). A gazdának ki kell gyomlálnia bizonyos palántákat abból a célból, hogy bármely két egymás után következő kukoricapalánta között a távolság ne legyen kisebb, mint x.

Határozzuk meg azt a legkisebb számot, amely azoknak a kukoricapalántáknak a darabszáma, amelyeket a gazdának ki kell gyomlálnia, tudva azt, hogy az első kukoricapalántát nem szabad kigyomlálni. Írjuk ki **a lehetséges legtöbb megmaradt palánta számát, valamint ezeknek sorszámait**.

Példa: Ha n = 5, x = 3 és a koordináták: (1, 3, 4, 6, 9), akkor az eredmény: (1, 3, 5)

A feladatnak optimális belső szerkezete van:

- Legyen a maradt segédsorozat hossza n.
- A maradt_i elem értéke = az i. palántától a végéig a megőrzött palánták száma

Rekurzív összefüggések

- $maradt_n = 1$,
- maradt_i = 1 + max{maradt_k | i < k és táv(k, i) ≥ x}, ahol táv(k, i)
 az i-edik és a k-adik kukorica közötti távolság.
- A maradt_i értékek kiszámítása közben a k változik i+1 és n között.
- Észrevétel: ezek a határok túl nagyok; elégséges, ha a k nem haladja meg a maradt sorozatban annak az elemnek az indexét, amely a maradt;
 elem maximumát adta.

Rekurzív összefüggések

- Az előző sorozatban megőrizzük a maradt; elemek maximumát eredményező elemek indexeit.
- Az eredmény összerakását és kiírását rekurzívan oldjuk meg.

Tulajdonság

A $maradt_i$ számok (i = 1, ..., n) csökkenő sorozatot alkotnak.

Bizonyítás

- A tulajdonságot a lehetetlenre való visszavezetéssel bizonyítjuk be.
- Feltételezzük, hogy létezik két elem, amelyre
 maradt_i < maradt_i ha j > i.

Bizonyítás

- Ha a_j a_i ≥ x, akkor ez a feltételezés hamis a maradt_i elemek kiszámítási módja miatt (az a sorozat a koordináták sorozata).
- Ha a_j a_i < x, akkor legyen k a maradt_j maximumát generáló elem indexe, vagyis maradt_i = 1 + maradt_k.
- Mivel j > i, kapjuk, hogy k > i és $a_k a_i \ge x$.
- Tehát $maradt_i$ egyenlő lesz legalább 1 + $maradt_k$ = $maradt_i$ -vel
- \Rightarrow maradt_i \geq maradt_i.
- Ellentmondáshoz jutottunk, és így a tulajdonság be van bizonyítva.

Következmény

- Mivel az első kukoricát nem gyomláljuk ki, az eredményt a maradt₁-ben őrizhetjük meg.
- Ha kigyomlálnánk az első kukoricát, nem biztos, hogy optimális eredményt kapunk:

Példa: Ha n = 3, x = 4 és koordináták = (2, 4, 6)

 Ha kigyomláljuk az első kukoricát (koordinátája 2), akkor az optimális eredményben csak a 4-es (vagy 6-os) marad, míg ha a másodikat gyomláljuk ki (4-es koordináta) akkor az eredmény optimális és az 1-es és 3-as kukoricákból áll.

```
Algoritmus Kukorica(n, x, a, előző):
  Minden k = 1, n végezd el:
    előző<sub>k</sub> ← 0
  vége(minden)
  maradt_n \leftarrow 1 \{ imax = az \ utols \'o \ elem \ indexe, \ amely \ a \}
                                    { maradt; maximumához vezet }
  imax \leftarrow n
  Minden i = n - 1, 1 végezd el:
    maradt_i \leftarrow 1
    Amíg a_{imax-1} - a_i \ge x végezd el:
       imax \leftarrow imax - 1
     vége(amig)
     Ha a_{imax} - a_i \ge x akkor
       maradt_i \leftarrow maradt_{imax} + 1
       előző_i \leftarrow imax
     vége(ha)
  vége(minden)
  téritsd maradt<sub>1</sub>
Vége(algoritmus)
```

Eredmény visszafejtése

```
Algoritmus Visszafejt(előző, p):

Ki: p

Ha előző<sub>p</sub> ≠ 0 akkor

Visszafejt(előző<sub>p</sub>)

vége(ha)

Vége(algoritmus)
```